

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 11 juli 2014 Kenmerk: 14/19 KG

De waarnemend voorzitter van het Scheidsgerecht
mr. H.A.M. Pinckaers, wonende te De Bilt,
bijgestaan door mr. M.P.D. de Mönnink, griffier,

heeft op 11 juli 2014 het navolgende arbitraal vonnis gewezen in het kort geding van:

dr. A.,
wonende te Z.,
eiser,
gemachtigde: mr. R.P.F. van der Mark,

tegen:

de stichting **B.**,
gevestigd te Y.,
verweerster,
gemachtigde: prof. mr. J.G. Sijmons.

Partijen worden aangeduid als eiser respectievelijk de Stichting.

1. De procedure

1.1 Eiser heeft dit geding aanhangig gemaakt met een brief van 6 juni 2014. Zijn gemachtigde heeft op 19 juni 2014 de memorie van eis (met producties die zijn genummerd als 1-7) ingediend. Samengevat vordert eiser in kort geding bij arbitraal vonnis:

- (I) een gebod aan de Stichting tot het verstrekken aan eiser van alle voor de verkoop en goodwillbepaling van zijn praktijk relevante gegevens, waaronder productiegegevens en overzichten van kosten over de jaren 2012-2014 van de praktijk pijnbestrijding, de actuele logex-gegevens en beleids- en bedrijfsplannen,
- (II) een verbod aan de Stichting om een anesthesioloog pijnspecialist toe te laten of in dienst te nemen of toe te staan dat toegelaten anesthesiologen de praktijk pijnbestrijding geheel of gedeeltelijk overnemen zonder afspraken met eiser over de betaling van een passende goodwillson,
- (III) een veroordeling van de Stichting tot betaling van een bedrag van € 15.333,60 met rente vanaf 1 juli 2012,

- (IV) een gebod aan de Stichting om aan eiser te verstrekken een overzicht van alle DBC's/DOT's die in de periode januari-juli 2012 zijn geopend en van alle DBC's en DOT's die in het hele jaar 2012 zijn gesloten met een concreet aangegeven specificatie, met
  - (V) bepaling van een dwangsom van € 20.000,- per dag op de nakoming van de onder (I), (II) en (IV) genoemde geboden, en
  - (VI) met veroordeling van de Stichting in de proceskosten en een bedrag voor de kosten van rechtsbijstand van eiser.
- 1.2 De Stichting heeft op 26 juni 2014 een memorie van antwoord ingediend, met producties genummerd 1-6. Zij concludeert tot integrale afwijzing van de vorderingen van eiser, met diens veroordeling in de kosten van de procedure.
- 1.3 Eiser heeft met een brief van 26 juni 2014 nog zeven producties (genummerd 8-14) ingezonden.
- 1.4 De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgevonden te Utrecht op 3 juli 2014. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. De Stichting is verschenen in de persoon van de heer drs. C. als gemachtigde van de raad van bestuur, en werd bijgestaan door haar gemachtigde. De gemachtigden van partijen hebben het woord gevoerd aan de hand van pleitnotities, die ter zitting zijn overgelegd.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser is in 1992 als medisch specialist anesthesiologie toegelaten tot het door de Stichting in stand gehouden D. (hierna: het ziekenhuis) te Y.. Hij heeft zich binnen het ziekenhuis gespecialiseerd in pijnbestrijding. De overeenkomst van partijen is laatstelijk vastgelegd in een toelatingsovereenkomst van 2000. Eiser heeft de praktijk aanvankelijk, tot 2001, uitgeoefend in maatschapsverband. Sinds 2001 maakte hij geen deel uit van de maatschap anesthesiologie in het ziekenhuis, die uit drie (andere) tot het ziekenhuis toegelaten vrijgevestigde specialisten bestaat.
- 2.2 Bij brief van 28 december 2011 heeft eiser in verband met een geschil met de Stichting over de uitbreiding van de formatie pijnspecialisten en een gezamenlijk met de Stichting op te richten ZBC Pijnbestrijding de toelatingsovereenkomst met de Stichting opgezegd tegen 1 juli 2012.
- 2.3 Op 16 januari 2012 heeft eiser zich ziek gemeld. Hij is arbeidsongeschikt gebleven tot 16 april 2012. Daarna heeft hij de praktijk hervat, en wel tot 1 juli 2012. Tijdens de periode van eisers arbeidsongeschiktheid is geen waarnemer voor eisers praktijk opgetreden.
- 2.4 Kort vóór 1 juli 2012 heeft de Stichting een vacature voor een nieuwe anesthesioloog-pijnspecialist opengesteld. Deze vacature is online gepubliceerd en daarnaast ook in diverse vakbladen. De vacature is niet door een "vaste" medisch specialist vervuld. De Stichting heeft per 1 juli 2012 voor eigen rekening twee pijnspecialisten aangetrokken die als zzp'ers, tegen het einde van hun loopbaan, de praktijk van eiser feitelijk hebben voortgezet. Ook thans is dit nog het geval.

- 2.5 Met ingang van 1 september 2012 is eiser als vrijgevestigd medisch specialist verbonden aan het E. in X.. Hij heeft voor zijn praktijk in dat ziekenhuis goodwill betaald.
- 2.6 Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de Stichting zijn praktijk had overgenomen. Het Scheidsgerecht Gezondheidszorg heeft bij arbitraal vonnis van 7 oktober 2013 in een eerder geschil tussen partijen dat standpunt verworpen en geoordeeld dat de Stichting de praktijk van eiser niet heeft overgenomen maar waarneemt om de praktijk in stand te houden voor overdracht aan een "vaste" medisch specialist. Uit het vonnis blijkt dat de Stichting heeft verklaard dat zij zodra een geschikte opvolger is gevonden, naar vermogen zal bevorderen dat deze aan eiser een passende goodwillsonom betaalt.
- 2.6 Naar aanleiding van voormeld vonnis hebben partijen overleg gevoerd over de mogelijkheden om de praktijk alsnog over te dragen aan een pijnspecialist en daarvoor een passende goodwillsonom te bedingen. Eiser had zelf daartoe eind 2013 nog geen actie ondernomen en de Stichting heeft op de door haar opengestelde vacature geen reacties meer ontvangen. De Stichting heeft medegedeeld de waarneming voor eigen rekening en risico niet veel langer te kunnen voortzetten omdat na 1,5 jaar ook de waarnemers hadden aangegeven te willen stoppen.
- 2.5 De Stichting heeft in een gesprek van 13 januari 2014 voorgesteld aan eiser een vergoeding van € 50.000,- te betalen als algehele genoegdoening en daarnaast vast te leggen dat eiser, als er in het kader van een landelijke overgangsregeling een bedrag ter compensatie van goodwill zal worden geboden/vastgesteld, daar onder voorwaarden alsnog van zou kunnen profiteren. Eiser heeft dit aanbod niet geaccepteerd.
- 2.6 Met een brief van 27 februari 2014 heeft de Stichting eiser in de gelegenheid gesteld om vóór 15 mei 2014 een opvolger te presenteren ter sollicitatie, bij gebreke waarvan de Stichting zich vrij acht naar andere wegen voor praktijkopvolging te zoeken zonder goodwillvergoeding.
- 2.7 Volgens de Stichting is zij thans genoodzaakt om actie te ondernemen omdat het einde van de tijdelijke waarneming in zicht komt en de continuïteit van de pijngeneeskunde gewaarborgd moet worden. De Stichting heeft de conclusie getrokken dat de praktijk kennelijk onverkoopbaar is omdat deze twee jaren in de etalage heeft gestaan en het niet mogelijk is gebleken een opvolger aan te trekken die bereid is goodwill te betalen.

3. De bevoegdheid

- 3.1 De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit artikel 27 van de toelatingsovereenkomst en staat tussen partijen niet ter discussie.

4. De beoordeling

- 4.1 Het staat vast dat partijen na kennisneming van het vonnis van het Scheidsgerecht van 7 oktober 2013 overleg hebben gevoerd over het vervullen van de vacature

voor een pijnspecialist. Dat overleg heeft er niet toe geleid dat partijen zich gezamenlijk hebben ingespannen om de vacature vervuld te krijgen. De Stichting heeft met haar brief van 27 februari 2014 aan eiser bericht dat de praktijk onverkoopbaar is gebleken en dat eiser uiterlijk 15 mei 2014 zelf nog een opvolger kan presenteren aan de sollicitatiecommissie. Dat heeft eiser niet gedaan. Er heeft zich geen enkele kandidaat bij de sollicitatiecommissie gemeld. De Stichting voelt zich na twee jaar van waarneming van de praktijk voor eigen rekening en risico thans vrij om naar andere wegen te zoeken om de continuïteit van het specialisme pijnbestrijding in het ziekenhuis te waarborgen. De Stichting ontkent dat toelating van een nieuwe vrijgevestigd medisch specialist aan de orde is. Het staat vast dat de Stichting rekening moet houden met het vertrek van de waarnemers vanwege hun leeftijd en dat de Stichting thans onderzoekt of de heer F., de in haar ziekenhuis toegelaten anesthesist die door eiser is opgeleid, samen met specialisten uit een nabij gelegen ziekenhuis (niet zijnde het ziekenhuis waarin eiser praktijk voert) het specialisme pijnbestrijding verder vorm kan geven.

- 4.2 Tegen deze achtergrond baseert eiser zijn vordering onder I op de stelling dat de Stichting hem door het achterhouden van actuele informatie geen kans geeft om binnen zijn beroepsvereniging en netwerk collega's te vinden die interesse zouden kunnen hebben in het overnemen van de door hem achtergelaten praktijk. Die stelling is naar het oordeel van de waarnemend voorzitter onvoldoende onderbouwd. Eiser heeft jarenlang in het ziekenhuis van de Stichting gewerkt. Hij is ook thans nog werkzaam als anesthesioloog in een nabij gelegen ziekenhuis. Hij moet vanuit die achtergrond in staat worden geacht collega's te kunnen interesseren in een gesprek met de Stichting. Niet valt in te zien op grond waarvan daarvoor de gevraagde actuele informatie noodzakelijk zou zijn. Eiser heeft ook geen voorbeelden gegeven van collega's die wel een begin van interesse hebben getoond maar door het gebrek aan actuele informatie hebben afgezien van een gesprek met de Stichting. De vordering onder I kan dus niet worden toegewezen.
- 4.3 Volgens eiser schiet de Stichting toerekenbaar tekort of handelt zij in strijd met de redelijkheid en billijkheid als zij uitvoering geeft aan haar voornemen om nieuwe pijnspecialisten in het ziekenhuis te laten werken zonder daarbij de voorwaarde te stellen dat deze aan eiser goodwill moeten betalen. Daarop baseert zij haar vordering onder II. Eiser stelt dat de door hem achtergelaten praktijk nog steeds waardevol is en dat de Stichting onvoldoende heeft gedaan om een opvolger voor hem te vinden. De Stichting heeft dat weersproken. Zij heeft aangevoerd dat eiser de toelatingsovereenkomst zelf heeft opgezegd en dat het voor zijn eigen rekening en risico is dat er geen opvolger is te vinden. Volgens de Stichting heeft zij voldoende gedaan en kan van haar niet gevergd worden om het specialisme van eiser in haar ziekenhuis nog langer een half slapend bestaan te laten leiden.
- 4.4 De waarnemend voorzitter stelt dienaangaande voorop dat eiser de toelatingsovereenkomst zelf heeft opgezegd en zelf diende te zorgen voor een opvolger aan wie hij zijn praktijk zou kunnen overdragen. Dat dit niet is gelukt per 1 juli 2012 is voor risico van eiser. Aannemelijk is dat de Stichting van haar kant voldoende heeft gedaan om eiser in staat te stellen zijn praktijk over te dragen aan een opvolger. De Stichting heeft onweersproken aangevoerd dat zij met de vacature in vaktijdschriften heeft geadverteerd en dat de vacature in ieder geval vanaf september 2013 ononderbroken op haar website heeft gestaan. Daarmee heeft de Stichting aangetoond dat de vacature voldoende bekend is bij de kleine

doelgroep. De Stichting heeft voorts gedurende twee jaar de praktijk voor eigen rekening en risico waargenomen. De Stichting heeft aannemelijk gemaakt dat het heel lastig is om een opvolger te vinden omdat er een tekort is aan anesthesiologen in Nederland. Daar komt nog bij dat er ook een tekort is aan medisch specialisten die in 2014, vlak voor de stelselwijziging van 2015, nog goodwill willen betalen. Van de Stichting kan tegen deze achtergrond niet gevergd worden dat zij de waarneming nog langer voortzet en dat zij geen andere wegen mag bewandelen die er toe zouden kunnen leiden dat de pijnbestrijding in het ziekenhuis kan worden gewaarborgd. Dit geldt temeer nu ook aannemelijk is dat de praktijk van eiser in ieder geval gedeeltelijk is verwaterd. Dat komt niet alleen door de langdurige waarneming, waarbinnen de "A. specifieke behandelingen" niet meer worden uitgevoerd, maar ook door het feit dat eiser zelf praktijk is gaan houden in een nabij gelegen ziekenhuis. De Stichting heeft onweersproken aangevoerd dat eiser op zijn eigen website heeft vermeld dat hij thans praktijk houdt in een ander ziekenhuis. Zijn patiënten, die volgens eiser afkomstig waren uit het hele land, kunnen hem dus ook vinden in zijn nieuwe ziekenhuis. Uit dit alles volgt dat ook de vordering onder II niet kan worden toegewezen.

- 4.5 De vordering onder III betreft de afrekening van het honorarium over 2012. Eiser heeft in 2012 zijn honorarium aan de Stichting gedeclareerd. De Stichting heeft in januari 2014 aan eiser opgave gedaan dat zij nog een bedrag van € 15.333,60 aan eiser moet voldoen. De Stichting betwist dat de vordering opeisbaar is. Zij stelt dat zij niet hoeft uit te betalen omdat G., de zorgverzekeraar aan wie de Stichting heeft gedeclareerd, thans een materiële controle uitvoert op declaraties van de Stichting over de jaren 2010 en 2011 voor onder meer verrichtingen van eiser. De Stichting houdt er rekening mee dat er een terugvordering op eiser kan ontstaan. Met die eventuele tegenvordering wil zij het resterende honorarium over 2012, vermeerderd met de gewone wettelijke vanaf 1 januari 2014, kunnen verrekenen.
- 4.6 Naar het oordeel van de waarnemend voorzitter heeft eiser voldoende onderbouwd dat het bedrag van € 15.333,60 opeisbaar is. Voor zover de Stichting de spoedeisendheid van deze geldvordering heeft betwist wordt overwogen dat een vordering tot betaling van honorarium naar haar aard spoedeisend is. Van een tegenvordering van de Stichting waarmee verrekend kan worden is niet gebleken. Dat sprake is van een toekomstige tegenvordering kan gelet op de informatie die partijen hebben gegeven over het onderzoek van G. voorshands niet worden aangenomen. De Stichting heeft verder nog aangevoerd dat sprake is van een onaanvaardbaar restitutierisico omdat er geen sprake meer is van een doorlopend betalingsverkeer tussen partijen. Dat standpunt wordt verworpen. Gelet op de omvang van het bedrag moet aangenomen worden dat een praktiserend anesthesioloog voldoende verhaal biedt indien het bedrag toch terugbetaald zou moeten worden.
- 4.7 Eiser heeft de afrekening van het honorarium over 2012 niet geaccepteerd. Hij stelt dat deze afrekening niet kan kloppen omdat de afrekening uitgaat van minder dan 25% van het toegekende budget over het eerste half jaar van 2012. Eiser vordert onder V afgifte van alle daar vermelde gegevens om de afrekening van zijn honorarium te kunnen controleren.

- 4.8 Eiser heeft zijn belang bij afgifte van een groot aantal gegevens uit de ziekenhuisadministratie in dit kort geding onvoldoende onderbouwd. Tijdens de mondelinge behandeling is duidelijk geworden dat de afrekening van het honorarium over 2012 is opgesteld volgens de standaard die in dat jaar voor alle afrekeningen van honoraria is gebruikt. De Stichting heeft aannemelijk gemaakt toegelicht dat de afrekening laag uitvalt omdat eiser in het eerste half jaar van 2012 maar een paar weken heeft gewerkt en zijn praktijk toen niet is waargenomen. Bovendien heeft de Stichting onweersproken aangevoerd dat zij een groot aantal van de gevraagde gegevens niet mag afgeven vanwege de privacybescherming. De vordering onder V zal dan ook niet worden toegewezen. Tijdens de mondelinge behandeling heeft de Stichting eiser wel aangeboden om desgewenst nog nadere vragen te beantwoorden in een bespreking waarbij eiser zich kan laten vergezellen van een financieel adviseur.
- 4.9 Partijen worden over en weer in het ongelijk gesteld. Zij dienen daarom ieder de eigen kosten en de helft van de kosten van het Scheidsgerecht te dragen.

5. Beslissing

De waarnemend voorzitter van het Scheidsgerecht wijst het navolgende arbitrale vonnis in kort geding:

- 5.1 De Stichting wordt veroordeeld om tegen bewijs van kwijting aan eiser te betalen een bedrag van € 15.333,60 met de wettelijke rente over dit bedrag vanaf 1 januari 2014 tot de dag van voldoening.
- 5.2 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op een bedrag van € 4.212,79 (waarvan een gedeelte groot € 430,69 wegens btw), komen ten laste van beide partijen ieder voor de helft. Deze kosten worden verrekend met het door eiser betaalde voorschot, zodat de Stichting een bedrag van € 2.106,40 aan eiser dient te voldoen. De Stichting wordt tot betaling van dit bedrag aan eiser veroordeeld. Het bij voorschot te veel betaalde wordt aan eiser terugbetaald.
- 5.3 Voor het overige dient elk van partijen de eigen kosten te dragen.
- 5.4 Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen. Dit vonnis is gewezen te Utrecht en op 11 juli 2014 aan de gemachtigden van partijen verzonden.